

چهل و هشتمین دورہ مسابقات سراسری قرآن کریم

رشته دعاخوانی

مرحلہ شہرستانی

منبع:

مناجات شعبانیہ، مناجات التائبین، مناجات الشاکین

بر اساس ترجمہ استاد حسین انصاریان

مرکز امور قرآنی

سال ۱۴۰۴ هجری شمسی

مناجات شعبانیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْمِعْ دُعَائِي إِذَا دَعَوْتُكَ وَاسْمِعْ نِدَائِي إِذَا نَادَيْتُكَ وَأَقْبِلْ عَلَيَّ إِذَا
نَاجَيْتُكَ فَقَدْ هَرَبْتُ إِلَيْكَ وَوَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُسْتَكِينًا لَكَ مُتَضَرِّعًا إِلَيْكَ رَاجِيًا لِمَا لَدَيْكَ
ثَوَابِي وَتَعَلَّمُ مَا فِي نَفْسِي وَتَخْبُرُ حَاجَتِي وَتَعْرِفُ ضَمِيرِي وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ أَمْرٌ مُنْقَلَبِي
وَمَثْوَايَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُبَدِّئَ بِهِ مِنْ مَنْطِقِي وَأَتَفَوَّهَ بِهِ مِنْ طَلَبَتِي وَأَرْجُوهُ لِعَاقِبَتِي وَقَدْ جَرَتْ
مَقَادِيرُكَ عَلَيَّ يَا سَيِّدِي فِيمَا يَكُونُ مِنِّي إِلَى آخِرِ عُمْرِي مِنْ سَرِيرَتِي وَعَلَانِيَتِي وَبَيْدِكَ لَا يَبِيدُ
غَيْرُكَ زِيَادَتِي وَنَقْصِي وَنَفْعِي وَضَرَرِي . إِلَهِي إِنْ حَرَمْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْزُقُنِي ؟ ! وَإِنْ
خَذَلْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُنِي ؟ ! إِلَهِي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَضَبِكَ وَحُلُولِ سَخَطِكَ . إِلَهِي إِنْ كُنْتُ
غَيْرَ مُسْتَأْهِلٍ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلُ أَنْ تَجُودَ عَلَيَّ بِفَضْلِ سَعَتِكَ . إِلَهِي كَأَنِّي بِنَفْسِي وَاقِفَةٌ
بَيْنَ يَدَيْكَ وَقَدْ أَظْلَمَ حُسْنُ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ فَقُلْتَ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَتَعَمَّدْتَنِي بِعَفْوِكَ . إِلَهِي إِنْ
عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِذَلِكَ ؟ ! وَإِنْ كَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِي وَلَمْ يُدْنِنِي مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ جَعَلْتُ
الْإِقْرَارَ بِالذَّنْبِ إِلَيْكَ وَسَيْلَتِي . إِلَهِي قَدْ جُرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي النَّظَرِ لَهَا فَلَهَا الْوَيْلُ إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا .
إِلَهِي لَمْ يَزَلْ بِرُكِّكَ عَلَيَّ أَيَّامَ حَيَاتِي فَلَا تَقْطَعْ بِرُكِّكَ عَنِّي فِي مَمَاتِي . إِلَهِي كَيْفَ آيَسُ مِنْ حُسْنِ نَظَرِكَ لِي
بَعْدَ مَمَاتِي وَأَنْتَ لَمْ تُؤَلِّنِي إِلَّا الْجَمِيلَ فِي حَيَاتِي ؟ ! إِلَهِي تَوَلَّ مِنْ أَمْرِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَعُدْ عَلَيَّ
بِفَضْلِكَ عَلَى مُذْنِبٍ قَدْ غَمَرَهُ جَهْلُهُ . إِلَهِي قَدْ سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوبًا فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَحْوَجُ إِلَى سِتْرِهَا
عَلَيَّ مِنْكَ فِي الْآخِرَةِ إِلَهِي قَدْ أَحْسَنْتَ إِلَيَّ إِذْ لَمْ تُظْهِرْهَا لِأَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
فَلَا تَفْضَحْنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيَّ رُؤُوسَ الْأَشْهَادِ . إِلَهِي جُودُكَ بَسْطَ أَمَلِي وَعَفْوُكَ أَفْضَلَ مِنْ

عَمَلِي. إلهي فَسِّرْني بِلقائِكَ يَوْمَ تَقْضِي فِيهِ بَيْنَ عِبَادِكَ. إلهي اعْتَذِرْ لي إِلَيْكَ اعْتَذَارُ مَنْ لَمْ
 يَسْتَغْنِ عَنْ قَبُولِ عُذْرِهِ فَأَقْبَلَ عُذْرِي يَا أَكْرَمَ مَنْ اعْتَذَرَ إِلَيْهِ الْمُسِيئُونَ. إلهي لَا تَزِدْ
 حَاجَتِي وَلَا تُخَيِّبْ طَمَعِي وَلَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي وَأَمَلِي. إلهي لَوْ أَرَدْتَ هَوَانِي لَمْ تَهْدِنِي
 وَلَوْ أَرَدْتَ فَضِيحَتِي لَمْ تُعَافِنِي. إلهي مَا أَظُنُّكَ تَزِدُّنِي فِي حَاجَةٍ قَدْ أَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي طَلَبِهَا مِنْكَ.
 إلهي فَلَكَ الْحَمْدُ أَبَدًا أَبَدًا دَائِمًا سَرْمَدًا يَزِيدُ وَلَا يَبِيدُ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى. إلهي إِنْ أَخَذْتَنِي بِجُرْمِي
 أَخَذْتُكَ بِعَفْوِكَ وَإِنْ أَخَذْتَنِي بِذُنُوبِي أَخَذْتُكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَإِنْ أَدَخَلْتَنِي النَّارَ أَعْلَمْتُ أَهْلَهَا أَنِّي
 أُحِبُّكَ. إلهي إِنْ كَانَ صَغُرَ فِي جَنْبِ طَاعَتِكَ عَمَلِي فَقَدْ كَبُرَ فِي جَنْبِ رَجَائِكَ أَمَلِي. إلهي
 كَيْفَ أَنْقَلِبُ مِنْ عِنْدِكَ بِالْخِيْبَةِ مَحْرُومًا؟! وَقَدْ كَانَ حُسْنُ ظَنِّي بِجُودِكَ أَنْ تَقْلِبَنِي بِالنَّجَاةِ
 مَرْحُومًا. إلهي وَقَدْ أَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي شَرِّ السَّهْوِ عَنْكَ وَأَبْلَيْتُ شَبَابِي فِي سَكْرَةِ التَّبَاعُدِ مِنْكَ
 . إلهي فَلَمْ أَسْتَيْقِظْ أَيَّامَ اغْتِرَارِي بِكَ وَرُكُونِي إِلَى سَبِيلِ سَخَطِكَ. إلهي وَأَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ
 قَائِمٌ بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَوَسِّلٌ بِكَرَمِكَ إِلَيْكَ. إلهي أَنَا عَبْدٌ أَتَنَصَّلُ إِلَيْكَ مِمَّا كُنْتُ أُوَاجِهُكَ بِهِ مِنْ
 قِلَّةِ اسْتِحْيَائِي مِنْ نَظَرِكَ وَأَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ إِذِ الْعَفْوُ نَعْتُ لِكَرَمِكَ. إلهي لَمْ يَكُنْ لِي
 حَوْلٌ فَأَنْتَقِلَ بِهِ عَنْ مَعْصِيَتِكَ إِلَّا فِي وَقْتٍ أَيْقَظْتَنِي لِمَحَبَّتِكَ وَكَمَا أَرَدْتَ أَنْ أَكُونَ كُنْتُ
 فَشَكَرْتُكَ بِإِدْخَالِي فِي كَرَمِكَ وَلِتَطْهِيرِ قَلْبِي مِنْ أَوْسَاحِ الْغَفْلَةِ عَنْكَ. إلهي أَنْظِرْ لِي نَظَرَ مَنْ
 نَادَيْتَهُ فَأَجَابَكَ وَاسْتَعْمَلْتَهُ بِمَعُونَتِكَ فَاطَاعَكَ يَا قَرِيبًا لَا يَبْعُدُ عَنِ الْمُغْتَرِّ بِهِ وَيَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ
 عَمَّنْ رَجَا ثَوَابَهُ. إلهي هَبْ لِي قَلْبًا يُدْنِيهِ مِنْكَ شَوْقُهُ وَلِسَانًا يُرْفَعُ إِلَيْكَ صِدْقُهُ وَنَظَرًا يُقَرِّبُهُ
 مِنْكَ حَقُّهُ. إلهي إِنْ مَنْ تَعَرَّفَ بِكَ غَيْرُ مَجْهُولٍ وَمَنْ لَازَ بِكَ غَيْرُ مَخْذُولٍ وَمَنْ أَقْبَلَتْ عَلَيْهِ
 غَيْرُ مَمْلُوكٍ. إلهي إِنْ مَنْ انْتَهَجَ بِكَ لِمُسْتَنْيرٍ وَإِنْ مَنْ اعْتَصَمَ بِكَ لِمُسْتَجِيرٍ وَقَدْ لُذْتُ بِكَ يَا

إِلَهِي فَلَا تُخَيِّبْ ظَنِّي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تَحْجُبْنِي عَنْ رَأْفَتِكَ. إِلَهِي أَقْنِي فِي أَهْلِ وَلَايَتِكَ مُقَامَ مَنْ رَجَا الزِّيَادَةَ مِنْ مَحَبَّتِكَ. إِلَهِي وَالْهَمْنِي وَلَهَا بِذِكْرِكَ إِلَى ذِكْرِكَ وَهَمَّتِي فِي رَوْحِ نَجَاحِ أَسْمَائِكَ وَمَحَلِّ قُدْسِكَ. إِلَهِي بِكَ عَلَيْكَ إِلَّا الْحَقَّتَنِي بِمَحَلِّ أَهْلِ طَاعَتِكَ وَالْمَثْوَى الصَّالِحِ مِنْ مَرْضَاتِكَ فَإِنِّي لَا أَقْدِرُ لِنَفْسِي دَفْعًا وَلَا أَمْلِكُ لَهَا نَفْعًا. إِلَهِي أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الْمَذْنُوبُ وَمَمْلُوكُكَ الْمُنِيبُ فَلَا تَجْعَلْنِي مِمَّنْ صَرَفَتْ عَنْهُ وَجْهَكَ وَحَجَبَهُ سَهْوُهُ عَنْ عَفْوِكَ. إِلَهِي هَبْ لِي كَمَالَ الْإِنْقِطَاعِ إِلَيْكَ وَأَنْزِلْ أَبْصَارَ قُلُوبِنَا بِضِيَاءِ نَظَرِهَا إِلَيْكَ حَتَّى تَخْرِقَ أَبْصَارَ الْقُلُوبِ حُجُبَ النُّورِ فَتَصِلَ إِلَى مَعْدِنِ الْعِظَمَةِ وَتَصِيرَ أَرْوَاحُنَا مُعَلَّقَةً بِعِزِّ قُدْسِكَ. إِلَهِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ نَادَيْتَهُ فَأَجَابَكَ وَلَا حَظَّتَهُ فَصَعِقَ لَجَلَالِكَ فَنَاجَيْتَهُ سِرًّا وَعَمِلَ لَكَ جَهْرًا. إِلَهِي لَمْ أُسَلِّطْ عَلَى حُسْنِ ظَنِّي قُنُوطَ الْإِيَّاسِ وَلَا انْقَطَعَ رَجَائِي مِنْ جَمِيلِ كَرَمِكَ. إِلَهِي إِنْ كَانَتْ الْخَطَايَا قَدْ أَسْقَطْتَنِي لَدَيْكَ فَاصْفَحْ عَنِّي بِحُسْنِ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ. إِلَهِي إِنْ حَطَّتَنِي الذُّنُوبُ مِنْ مَكَارِمِ لُطْفِكَ فَقَدْ نَبَّهَنِي الْيَقِينُ إِلَى كَرَمِ عَطْفِكَ. إِلَهِي إِنْ أَنَامَتَنِي الْغَفْلَةُ عَنِ الْإِسْتِعْدَادِ لِلِلِقَائِكَ فَقَدْ نَبَّهَتَنِي الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِ آلَانِكَ. إِلَهِي إِنْ دَعَانِي إِلَى النَّارِ عَظِيمُ عِقَابِكَ فَقَدْ دَعَانِي إِلَى الْجَنَّةِ جَزِيلُ ثَوَابِكَ. إِلَهِي فَلَكَ أَسْأَلُ وَإِلَيْكَ أَبْتَهِلُ وَأَرْغَبُ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُدِيمُ ذِكْرَكَ وَلَا يَنْقُضُ عَهْدَكَ وَلَا يَغْفُلُ عَنْ شُكْرِكَ وَلَا يَسْتَخِفُّ بِأَمْرِكَ. إِلَهِي وَالْحَقْنِي بِنُورِ عِزِّكَ الْأَبْهَجِ فَاصْكَوْنِ لَكَ عَارِفًا وَعَنْ سِوَاكَ مُنْحَرِفًا وَمِنْكَ خَائِفًا مُرَاقِبًا يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

ترجمه حسین انصاریان

<https://erfan.ir>

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش همیشگی

خدایا! بر محمد و خاندان محمد درود فرست و شنوای دعایم باش آنگاه که می خوانمت و صدایم را بشنو هنگامی که صدایت می کنم و به من توجه کن هنگامی که با تو مناجات می نمایم همانا به سوی تو گریختم و در حال درماندگی و زاری در برابرت ایستادم پاداشی را که نزد توست امیدوارم آنچه را که در درون دارم می دانی و حاجتم را خبر داری نهانم را می شناسی کار بازگشت به آخرت و خانه ابدی ام بر تو پوشیده نیست و آنچه می خواهم به زبان آرم و خواهش خویش را بازگو کنم و هم آنچه را که برای عاقبتم امید دارم بر تو پنهان نیست همانا آنچه برای من تقدیر کرده ای ای آقای من در آنچه تا پایان عمر بر من فرود می آید از نهان و آشکارم جاری شده است و تنها به دست توست نه به دست غیر تو فزونی و کاستی ام و سود و زیانم

معبودم! اگر محرومم کنی پس کیست آن که به من روزی دهد؟ و اگر خوارم سازی پس کیست آن که به من یاری رساند خدایا! به تو پناه می آورم از خشم و از فرود آمدن غضبت. خدایا! اگر شایسته رحمت نیستی تو سزاواری که بر من با فراوانی فضل بخشش کنی معبودم! گویی من با همه هستی ام در برابرت ایستاده ام در حالی که حسن اعتمادم به تو بر وجودم سایه افکنده است و آنچه را تو شایسته آنی بر من جاری کرده ای و مرا با عفو پوشانده ای.

معبودم! اگر گذشت کنی چه کسی از تو سزاوارتر به آن است؟ و اگر مرگم نزدیک شده باشد و عملم مرا به تو نزدیک نکرده اعترافم را به گناه وسیله خویش به بارگاہت قرار دادم. معبودم بر وجودم در فرمان بردن از آن گناه بار کردم پس وای بر او اگر او را نیامرزی معبودم نیکی ات بر من در روزهای زندگی ام پیوسته بود پس نیکی خویش را در هنگام مرگم از من قطع مکن.

معبودم چگونه از حسن توجهت پس از مرگم ناامید شوم؟ در حالی که در طول زندگی ام مرا جز به نیکی سرپرستی نکردی خدایا کارم را چنان که سزاوار آنی بر عهده گیر خدایا به سوی من با احسانت بازگرد به سوی گناهکاری که جهلش سراپایش را پوشانده خدایا گناهانی را در دنیا بر من پوشاندی که بر پوشاندن آنها در آخرت نیازمندترم.

معبودم محققاً به من نیکی کردی چرا که گناهم را در دنیا برای هیچ یک از بندگان شایسته ات آشکار نکردی پس مرا در قیامت در برابر دیدگان مردم رسوا مکن معبودم جود تو آرزویم را گسترده ساخت و عفو تو از عمل

من برتری گرفت. معبودم روزی که در آن بین بندگانت داوری می‌کنی مرا به لقائت خوشحال کن. معبودم عذرخواهی من از پیشگاهت عذرخواهی کسی است که از پذیرفتن عذرش بی‌نیاز نگشته پس عذر من را بپذیر ای کریم‌ترین کسی که بدکاران از او پوزش خواستند.

معبودم حاجتم را برمگردان و طمعم را قرین نومییدی مساز و امید و آرزویم را از خود قطع مکن. معبودم اگر خواری‌ام را می‌خواستی هدایتم نمی‌کردی و اگر رسوایی‌ام را خواسته بودی سلامتی‌ام نمی‌بخشیدی معبودم این گمان را به تو ندارم که مرا در حاجتی که عمرم را در پیگیری‌اش سپری کرده‌ام از درگاهت بازگردانی. معبودم تو را سپاس سپاسی ابدی و جاودانه همیشگی و بی‌پایان سپاسی که افزون شود و نابود نگردد آن گونه که پسندی و خشنود گردی

خدایا اگر مرا بر جرمم بگیری من نیز تو را به عفوتم بگیرم و اگر به گناهانم بنگری جز به آمرزشت ننگرم و اگر مرا وارد دوزخ کنی به اهل آن آگاهی دهم که تو را دوست دارم. خدایا اگر عملم در برابر طاعتت کوچک بوده همانا از جهت امید به تو آرزویم بزرگ است.

معبودم چگونه از بارگاهت با نومییدی و محرومیت بازگردم درحالی که خوش گمانی‌ام به بخشش و وجودت این بوده که مرا نجات یافته و بخشیده باز می‌گردانی معبودم عمرم را در آزمندی بی‌خبری از تو نابود کردم و جوانی‌ام را در مستی دوری از تو فرسوده نمودم. معبودم در روزگار غرور نسبت به تو بیدار نشدم و هنگام اعتماد کردم به لذت‌های دنیا به خشم تو آگاه نگشتم.

معبودم و من بنده تو و فرزند بنده توأم در برابرت ایستاده‌ام به وسیله بزرگواری‌ات به حضرت تو متوسلیم. معبودم بنده‌ای هستم که به درگاهت از آنچه با آن با تو روبرو بوده‌ام از کمی حیایم از مراقبت نسبت به من بیزاری می‌جویم و از تو درخواست گذشت می‌کنم زیرا گذشت صفتی درخور کرم توست. معبودم برایم نیرویی نیست که خود را به وسیله آن از عرصه نافرمانی‌ات بیرون برم مگر آنگاه که به محبت بیدارم سازی و آن‌چنان که خواستی باشم پس تو را سپاس می‌گزارم برای اینکه در آستان بزرگواری‌ات واردم کردی و هم اینکه دلم را از آلاهی‌های بی‌خبری از حضرتت پاک نمودی.

معبودم بر من نظر کن نظر به کسی که صدایش کردی و تو را اجابت کرد و به یاری‌ات به کارش گماشتی و او از تو اطاعت کرد ای نزدیکی که از فریفتگان دور نمی‌شود و ای سخاوتمندی که از امید بستگان به پاداشش دریغ نمی‌ورزد. معبودم قلبی به من عطا کن که اشتیاقش او را به تو نزدیک کند و زبانی که صدقش به جانب تو

بالا برده شود و نگاهی که حق بودنش او را به تو نزدیک نماید معبودم کسی که به تو شناخته شد ناشناخته نیست و آن که به تو پناهنده شد خوار نیست و هر که را تو به او روی آوری برده نیست.

معبودم آن که به تو راه جوید راهش روشن است و آن که به تو پناه جوید در پناه توست و من به تو پناه آوردم ای معبودم پس گمانم را از رحمت ناامید مکن و از مهربانی‌ات محرومم مساز معبودم در میان اهل ولایت برنشانم نشانند آن که به افزون شدن محبت امید بسته معبودم شیفتگی به ذکر را پیوسته به من الهام کن و همتم را در نسیم کامیابی نام‌هایت و جایگاه قدست قرار ده. معبودم به حق خودت بر خودت مرا به جایگاه اهل طاعت و جایگاه شایسته بر ساخته از خشنودی‌ات برسان زیرا که من نه بر دفعی از خود قدرت دارم و نه بر نفع خویش مالک هستم.

معبودم من بنده ناتوان گنه کار توأم و برده توبه‌کننده به پیشگاهت مرا از کسانی که رویت را از آنان برگرداندی قرار مده و نه از کسانی که غفلتشان از بخششت محرومشان نموده. معبودم کمال جدایی از مخلوقات را برای رسیدن کامل به خودت به من ارزانی کن و دیدگان دل‌هایمان را به پرتو نگاه به‌سوی خویش روشن کن تا دیدگان دل پرده‌های نور را دریده و به سرچشمه عظمت دست یابد و جان‌هایمان آویخته به شکوه قدست گردد خدایا مرا از کسانی قرار ده که صدایشان کردی پس پاسخ دادند به آن‌ها توجه فرمودی پس در برابر بزرگی‌ات مدهوش شدند و با آنان راز پنهان گفتی و آنان آشکارا برای تو کار کردند.

معبودم بر خوش‌بینی‌ام ناامیدی و یأس را چیره نسازم و امیدم از زیبایی کرم‌ت قطع نشود. معبودم اگر خطاهایم مرا از نظرت انداخته به خاطر حسن اعتمادم بر تو از من چشم‌پوشی کن. معبودم اگر گناهان از جایگاه شرافتمندانه لطفت مرا پائین آورده اما یقین به کرم عطاقت هشیارم کرده. معبودم اگر غفلت از آماده شدن برای دیدارت به خوابم فرو برده ولی معرفت به نعمت‌های کریمانه‌ات مرا بیدار ساخته است.

معبودم اگر بزرگی مجازات مرا به‌سوی آتش فرا خوانده هرآینه ثواب برجسته‌ات مرا به‌سوی بهشت دعوت کرده معبودم از تو می‌خواهم و به پیشگاهت زاری نموده و شوق می‌ورزم و از تو می‌خواهم که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی و مرا از کسانی قرار دهی که ذکر را همواره بر زبان دارند و پیمان را نمی‌شکنند و از سپاست غافل نمی‌شوند و فرمانت را سبک نمی‌شمارند.

خدایا مرا به نور عزت بسیار زیبایت برسان تا عارف به وجودت گردم و از غیر تو روی گردان شوم و از تو هراسان و برحذر باشم ای دارای بزرگی و رأفت و محبت و درود خدا و سلام بسیار او بر محمد فرستاده‌اش و برخاندان پاکش باد.

مناجات التائبين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إلهي أَلْبَسْتَنِي الْخَطَايَا ثَوْبَ مَذَلَّتِي وَجَلَّلَنِي التَّبَاعُدُ مِنْكَ لِبَاسَ مَسْكَنَتِي وَأَمَاتَ قَلْبِي عَظِيمُ
جِنَايَتِي فَأَحْيِهِ بِتَوْبَةٍ مِنْكَ يَا أَمَلِي وَبُعَيْتِي وَيَا سُؤْلِي وَمُنِيَّتِي فَوَعِزَّتَكَ مَا أَحْجِدُ لِذُنُوبِي سِوَاكَ
غَافِرًا وَلَا أَرَى لِكَسْرِ غَيْرِكَ جَابِرًا وَقَدْ خَضَعْتُ بِالْإِنَابَةِ إِلَيْكَ وَعَنَوْتُ بِالْإِسْتِكَانَةِ لَدَيْكَ
فَإِنْ طَرَدْتَنِي مِنْ بَابِكَ فَبِمَنْ أَلُوذُ؟ وَإِنْ رَدَدْتَنِي عَنْ جَنَابِكَ فَبِمَنْ أَعُوذُ؟ فَوَا أَسْفَاهُ مِنْ
خَجَلَتِي وَافْتِضَاحِي! وَوَا لَهْفَاهُ مِنْ سُوءِ عَمَلِي وَاجْتِرَاحِي! أَسْأَلُكَ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ الْكَبِيرِ وَيَا جَابِرَ
الْعَظِيمِ الْكَسِيرِ أَنْ تَهَبَ لِي مَوْبِقَاتِ الْجَرَائِرِ وَتَسْتُرَ عَلَيَّ فَاضِحَاتِ السَّرَائِرِ وَلَا تُخْلِنِي فِي مَشْهَدِ
الْقِيَامَةِ مِنْ بَرْدِ عَفْوِكَ وَغَفْرِكَ وَلَا تُعْرِضْنِي مِنْ جَمِيلِ صَفْحِكَ وَسِتْرِكَ. إلهي ظَلَّلْ عَلَيَّ ذُنُوبِي
غَمَامَ رَحْمَتِكَ وَأَرْسِلْ عَلَيَّ عُيُوبِي سَحَابَ رَأْفَتِكَ. إلهي هَلْ يَرْجِعُ الْعَبْدُ الْآبِقُ إِلَّا إِلَى مَوْلَاهُ!
أَمْ هَلْ يُجِيرُهُ مِنْ سَخَطِهِ أَحَدٌ سِوَاهُ! إلهي إِنْ كَانَ النَّدَمُ عَلَى الذَّنْبِ تَوْبَةً فَإِنَّ وَعِزَّتَكَ مِنْ
النَّادِمِينَ وَإِنْ كَانَ الْإِسْتِغْفَارُ مِنَ الْخَطِيئَةِ حِطَّةً فَإِنَّ لَكَ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ؛ لَكَ الْعُتْبَى حَتَّى
تَرْضَى. ظِلِّهِ بِقُدْرَتِكَ عَلَى ثُبِّ عَلَى وَبِحِلْمِكَ عَنِّي اعْفُ عَنِّي وَبِعِلْمِكَ بِي ارْفَقْ بِي. إلهي أَنْتَ
الَّذِي فَتَحْتَ لِعِبَادِكَ بَابًا إِلَى عَفْوِكَ سَمَّيْتَهُ التَّوْبَةَ فَقُلْتَ: ﴿تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا﴾؛ فَمَا عُذْرُ
مَنْ أَغْفَلَ دُخُولَ الْبَابِ بَعْدَ فَتْحِهِ؟ إلهي إِنْ كَانَ قُبْحُ الذَّنْبِ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ
عِنْدِكَ. إلهي مَا أَنَا بِأَوَّلِ مَنْ عَصَاكَ فَتُبَّتْ عَلَيْهِ وَتَعَرَّضَ لِمَعْرِفِكَ فَجَدْتَ عَلَيْهِ؛ يَا مُجِيبَ
الْمُضْطَرِّ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ يَا عَظِيمَ الْبِرِّ يَا عَلِيًّا بِمَا فِي السِّرِّ يَا جَمِيلَ السِّتْرِ اسْتَشْفَعْتُ بِجُودِكَ
وَكَرَمِكَ إِلَيْكَ وَتَوَسَّلْتُ بِجَنَابِكَ وَتَرَحُّمِكَ لَدَيْكَ؛ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَلَا تُخَيِّبْ فِيكَ رَجَائِي
وَتَقَبَّلْ تَوْبَتِي وَكَفِّرْ خَطِيئَتِي؛ بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

راز و نیاز توبه‌کنندگان

به نام خدا که رحمتش بی‌اندازه است و مهربانی‌اش همیشگی

خدایا! گناهان بر من لباس خواری پوشانده و دوری از تو جامه درماندگی بر تنم پیچیده و بزرگی جنایتم دلم را میرانده پس آن را با توبه به درگاهت زنده کن ای آرزویم و مرادم و خواسته‌ام و امیدم به عزّت سوگند برای گناهانم آمرزنده‌ای جز تو نمی‌یابم و برای دل‌شکستگی‌ام جبران‌کننده‌ای جز تو نمی‌بینم به پیشگاهت با توبه و انابه فروتنی کردم و با ذلّت و خواری به درگاهت تسلیم شدم اگر مرا از درگاهت برانی به که روی آورم؟ و اگر از آستانت بازم گردانی به که پناه برم؟ در این حال افسوس از شرمندگی و رسوایی‌ام و وای از نگرانی‌ام از زشتی کردار و مرتکب شدن گناهانم؛ ای آمرزنده گناهان بزرگ و ای جبران‌کننده استخوان شکسته از تو می‌خواهم که گناهان تباه‌کننده‌ام را بر من ببخشایی و بر من پنهان‌کاری‌های رسواکننده‌ام را بپوشانی و مرا در عرصه قیامت از نسیم گذشت و آمرزش بی‌بهره مگذاری و از پوشش زیبای چشم‌پوشی‌ات عریان و بی‌پوشش رها نسازی. معبودم سایه رحمت را بر گناهانم بینداز و ابر مهربانی‌ات را به‌سوی عیب‌هایم بفرست؛ معبودم! آیا برده فراری جز به‌سوی مولایش باز می‌گردد؟ یا کسی به او از خشم مولایش جز مولایش پناه می‌دهد؟ معبودم اگر پشیمانی از گناه توبه است پس به عزّت سوگند که من از پشیمانانم و اگر آمرزش طلبی از خطاکاری سبب فروریختن خطاها از پرونده است من از آمرزش خواهانم حق رضایت با توست تا راضی شوی

خدایا با توانایی‌ات بر من توبه‌ام را بپذیر و با بردباری‌ات نسبت به من از من بگذر و با آگاهی‌ات از حال من با من مدارا کن معبودم تویی که به روی بندگانت دری به‌سوی بخشش گشودی و آن را توبه نامیدی و خود فرمودی: «ای مؤمنان! به پیشگاه خداوند توبه کنید توبه‌ای خالص!»؛ پس عذر کسی که از ورود به این در پس از گشوده شدنش غفلت ورزد چه می‌تواند باشد؟ معبودم اگر نافرمانی و گناه از بنده‌ات زشت است پس گذشت از جانب تو زیباست.

خدایا نخستین کسی نیستم که تو را نافرمانی کرده و حضرتت توبه‌اش را پذیرفتی و خود را در معرض احسانت قرار داده و تو مورد احسانش قرار دادی ای پاسخگوی درماندگان ای برطرف‌کننده زیان ای بزرگ نیکی ای دانای نهان ای زیبا پرده‌پوش به جود و بزرگواری‌ات از تو درخواست یاری و کمک دارم و به آستانه‌ات و رحمت و بخشایشی که نزد توست متوسل شدم پس دعایم را اجابت کن امیدم را به خود ناامید مساز و توبه‌ام را بپذیر و با احسان و مهرت خطاهایم را نادیده گیر ای مهربان‌ترین مهربانان.

مناجات الشاكين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِلَهِي إِلَيْكَ أَشْكُو نَفْسًا بِالسَّوِّءِ أَمَّارَةً وَإِلَى الْخَطِيئَةِ مُبَادِرَةً وَمِمَّا عَصَيْكَ مَوْلَعَةً وَلِسَخَطِكَ
مُتَعَرِّضَةً تَسْلُكُ بِي مَسَالِكَ الْمَهَالِكِ وَتَجْعَلُنِي عِنْدَكَ أَهْوَنَ هَالِكٍ كَثِيرَةَ الْعِلَلِ طَوِيلَةَ الْأَمَلِ
إِنْ مَسَّهَا الشَّرُّ تَجَرَّعُ وَإِنْ مَسَّهَا الْخَيْرُ تَمْنَعُ مَيَّالَةً إِلَى اللَّعِبِ وَاللَّهْوِ مَمْلُوءَةً بِالْغَفْلَةِ وَالسَّهْوِ تُسْرِعُ
بِي إِلَى الْحُوبَةِ وَتُسَوِّفُنِي بِالتَّوْبَةِ. إِلَهِي أَشْكُو إِلَيْكَ عَدُوًّا يُضِلُّنِي وَشَيْطَانًا يُغْوِينِي قَدْ مَلَأَ
بِالْوَسْوَاسِ صَدْرِي وَأَحَاطَتْ هَوَاجِسُهُ بِقَلْبِي يُعَاضِدُ لِي الْهَوَى وَيُزَيِّنُ لِي حُبَّ الدُّنْيَا وَيَحُولُ
بَيْنِي وَبَيْنَ الطَّاعَةِ وَالزُّلْفَى. إِلَهِي إِلَيْكَ أَشْكُو قَلْبًا قَاسِيًا مَعَ الْوَسْوَاسِ مُتَقَلِّبًا وَبِالزَّيْنِ وَالطَّبَعِ
مُتَلَبِّسًا وَعَيْنًا عَنِ الْبُكَاءِ مِنْ خَوْفِكَ جَامِدَةً وَإِلَى مَا يُسْرِهَا طَامِحَةً. إِلَهِي لَا حَوْلَ لِي وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِقُدْرَتِكَ وَلَا نَجَاةَ لِي مِنْ مَكَارِهِ الدُّنْيَا إِلَّا بِعِصْمَتِكَ فَاسْأَلُكَ بِبِلَاغَةِ حِكْمَتِكَ وَنَفَازِ مَشِيَّتِكَ
أَنْ لَا تَجْعَلَنِي لِغَيْرِ جُودِكَ مُتَعَرِّضًا وَلَا تُصَيِّرْنِي لِلْفِتَنِ غَرَضًا وَكُنْ لِي عَلَى الْأَعْدَاءِ نَاصِرًا وَعَلَى
الْمُخَازِي وَالْعُيُوبِ سَاطِرًا وَمِنْ الْبَلَاءِ الْبَلَايَا وَاقِيًا وَعَنِ الْمَعَاصِي عَاصِمًا بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ.

راز و نیاز شکایت کنندگان

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش همیشگی

معبودم از نفسی که فراوان به بدی فرمان می دهد به تو شکایت می کنم همان نفسی که شتابنده به سوی خطا و آزمند به انجام گناهان و در معرض خشم توست نفسی که مرا به راه هلاکت می کشاند و هستی ام را نزد تو از پست ترین تباه شدگان قرار می دهد بیماری هایش بسیار آرزویش دراز است اگر گزندی به او رسد بی تابی می کند و اگر خیری به او رسد از انفاقش دریغ می ورزد به بازی و هوسرانی میل بسیار دارد از غفلت و اشتباه آکنده است مرا به سرعت به جانب گناه می راند و با من در توبه و ندامت امروز و فردا می کند.

معبودم از دشمنی که گمراه می کند و از شیطانی که به بی راهه ام می برد به تو شکایت می کنم شیطانی که سینه ام را از وسوسه انباشته و زمزمه های خطرناکش قلبم را فرا گرفته است شیطانی که با هوا و هوس به من کمک می کند و عشق به دنیا را در دیدگانم نیکو و آراسته جلوه می دهد و بین من و بندگی و مقام قرب پرده می افکند؛

معبودم از دل همچون سنگی که با وسوسه زیرو رو می شود و به آلودگی گناه و سیاهی نافرمانی آلوده شده به تو شکایت می کنم؛ معبودم از چشمی که از گریه ناشی از هراس تو خشک شده و در عوض به مناظری که خوش آیند آن است خیره گشته به تو گلایه می کنم.

خدایا توان و نیرویی برای من جز به قدرت تو نیست راه نجاتی از گرفتاری های دنیا جز حفظ و نگهداری تو برایم نمی باشد از تو می خواهم به رسایی حکمت و نفوذ اراده ات که مرا جز جود و بخشندگی ات در معرض چیزی قرار ندهی و هدف فتنه ها نگردانی و بر ضد دشمنانم یاور باشی و پرده پوش رسوایی ها و عیوبم گردی و از بلا نگهدار و از گناهان بازدارنده ام باشی به مهر و رحمت ای مهربان ترین مهربانان.